

но мѣстоименіе, искарва ся отпрѣдъ прѣди глагола, кога-то има и подлога на-явѣ, като: *шой си ошиде у дома; съдра ми дрехъ-шъ.*

266. — У приставены прѣдложенія най-напрѣдъ ся туря съѣзъ-тъ или мѣстоименіе-то, по кои-то ся то скача съ главно-то, а послѣ другы-ты чясти (Вижь примѣры при періоды-ты).

267. — Опреѣленія при сѣществително турять ся прѣди сѣществително-то; като: *прилѣжашелень ученикъ научва ся скоро; азъ обычямъ мирны-шы дѣшца.*

268. — Кога при едно сѣществително ся нами- рать нѣколко прилагателны, тыи ся наряддять така, что-то най-близу до сѣществително-то да стои онова прилагателно, кое-то показва сѣществено-то каче- ство на прѣдмѣта, а другы-ты по-надалечь на спротивъ важность-тѣ имъ; като: *нова черна сукнена дреха.*

269. — Прилагателно-то ся туря слѣдъ сѣще- ствительно-то:

а) Кога-то има и свое доплъненіе: като: *Симеонъ бяхе царъ великъ и на бойно поле и въ мирно врѣмя*

б) Кога-то служи като титла при собственны и- мена; като: *Наполеонъ Трешій.*

270. — Нарѣчіе-то всякога трѣбува да стои при глагола или при прилагателно-то, кои-то опреѣдява; като: *много черна дреха; шой си учи добрѣ уроцы-шы.*

271. — Отъ двѣ нарѣчія, едно качественно, а друго за врѣмя, качественно-то ся туря до опреѣдѣ-